

Архиепископ севастийски Теодосије: иза Епифанијевог писма могу стајати силе које се противе излечењу раскола

Сектор за информисање ОСЦП-а, 10.08.2022. Архиепископ севастийски Теодосије (Јерусалимска Патријаршија) 4. августа 2022. године дао је личну изјаву у којој је изнео своја размишљања о правом смислу и значењу писма, које је 27. јула Епифаније Думенко у име „Синода ПЦУ-а“ упутио цариградском Патријарху Вартоломеју.

У изјави стоји:

Познато је да је поглавар украјинске расколничке структуре Епифаније упутио писмо Његовој Светости цариградском Патријарху Вартоломеју у којем је тражио да оцени и осуди поступке Његове Светости Патријарха московског и целе Русије Кирила. Желео бих да скренем пажњу на

реченицу из Епифанијевог писма, која садржи лажне оптужбе на рачун Предстојатеља Руске Православне Цркве и да изнесем неколико теза на ову тему.

1. Епифаније је у свом писму заборавио да помене да су управо он и расколници под његовим вођством главни проблем, да су они постали разлог онога до чега смо сви дошли: црквеног раскола и прекида евхаристијског општења са низом Помесних Православних Цркава. Расколник Епифаније нема ауторитет да буде иницијатор решавања црквене кризе, јер је он њен саставни део и узрок многих проблема, који постоје унутар Православне Цркве.

2. Надамо се да ће црквени архијереји наше Православне Цркве и поглавар Васељенске Патријаршије Вартоломеј посветити пажњу овом „отровном“ писму, чија је сврха само да продуби постојећу кризу, али не и да реши украјинско црквено питање с обзиром на то да се њено решавање може постићи само дијалогом, тражењем путева ка међусобном разумевању, зближавању и одржавању контаката са Његовом Светошћу Патријархом московским и целе Русије.

3. Епифанијево писмо је веома сумњивог карактера. Највероватније иза њега стоје силе које су непријатељски настројене према Православној Цркви, које се противе излечењу црквеног раскола, које само желе да га продубе.

4. Позивамо Његову Светост цариградског Патријарха Вартоломеја и све Православне Патријархе да започну преговоре за решавање садашње кризе, ослањајући се на каноне који представљају гаранцију црквеног јединства, и који искључују сваку врсту подела, како бисмо сви остварили оно што толико желимо, а нарочито обнављање евхаристијског заједништва међу братским Црквама.

5. Ниједан од начина решавања питања не подразумева игнорисање Руске Цркве, а они који покушавају да је игноришу и нападају њу и њеног Патријарха, заправо не желе да постигну решавање сукоба, већ само подржавају непријатељски настројен програм према нашој Цркви, програм у коме је важно одржати поделе и свађе.

6. Чињеница раскида општења између Помесних Православних Цркава услед украјинског раскола нас веома растужује и узнемирава. Ова крвава рана мора се зацелити љубављу, мудрошћу, узајамним праштањем, узајамним разумевањем и заједничким дијалогом уз помоћ црквених канона, који могу да разреше било какве сукобе и поделе у нашој Цркви, како оне безначајне, тако и најтеже.

7. Узносимо молитве за прекид рата у Украјини. Ми нисмо присталице рата, насиља и убистава, већ пропагирамо братску љубав и мир. Молимо се да Господ просветли срца и умове свих владара овога света, да њихове одлуке буду мудре и да буду одговорни за решавање политичких сукоба мирним путем, кроз дијалог и међусобно поверење.

8. Сву наду полагамо на Господа, Који је утврдио Цркву у овој свету ради спасења људи. Нека се излечи украјински црквени раскол и обнови евхаристијско општење између свих Православних Цркава.

9. Ми у Светом граду се надамо да ће се наћи решење за украјинско црквено питање и да ће преговори започети у духу међусобне љубави, разумевања, стрпљења и мудрости. Да би се то постигло, потребно је непоколебљиво одупрети се политичком притиску непријатељских сила, које теже продубљивању подела унутар јединственог тела Цркве Христове.

10. Ми не очајавамо, већ се надамо у Господа и молимо Му се да Он ојача Предстојатеље наше Православне Цркве (које дубоко поштујемо), како би они обављали своју одговорну службу и допринели исцељењу постојећег раскола.

11. Не треба обраћати пажњу на нападе Епифанија и његових присталица, који су сами по себи проблем, али никако и његово решење. Сви су они слуге политичких сила, које су непријатељски настројене према нашој Цркви, које су покренуле садашњу кризу коју треба што пре решити.